

LA MIANA

Segons Enciclopèdia Catalana

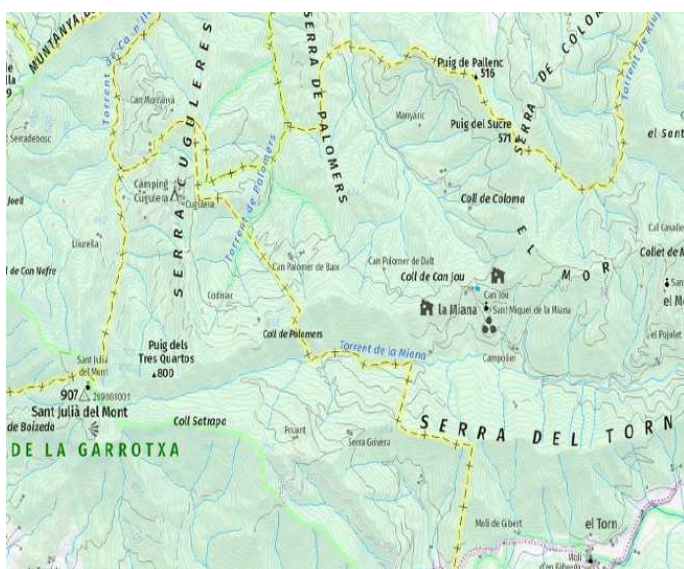

Poble del municipi de Sant Ferriol (Garrotxa), en un coster, al vessant S de Sant Julià del Mont, damunt la vall de la riera de Junyell.

Població: 22 h [2009]

La parròquia fou traslladada al segle XV a l'església de Sant Miquel, l'actual parròquia, des de Sant Julià del Mont. Prop de l'església hi ha les restes de l'antic castell de Miana.

JOSEP MARIA VIÑOLAS ESTEVA (CC BY 2.0)

Castell de la Miana

Catalunya romànica, resum

D'aquest castell, situat en un indret proper a l'església, no hi ha gaire documentació. L'església, inicialment del castell, segons F. Monsalvatje, esdevingué al segle XV església parroquial. Hi ha un document de l'any 1168 en què surt Arnau de la Miana ("Sarminiana")

És una donació d'una terra, situada a la parròquia de Creixenturri, al monestir de Sant Pere de Camprodon. Arnau de la Miana és el primer senyor documentat del lloc. Segurament n'hi devia haver hagut d'altres abans. L'any 1175 Guillem de la Miana signà a l'escriptura de venda de la vegueria d'En Bas, pel vescomte Hug a favor de Berenguer de Puigpardines. Torna a sortir esmentat l'any 1188 en una donació feta per Arnau de Sales i, el 1195, en què féu de testimoni en un document relacionat amb la seu de Girona. El seu fill Arnau de la Miana, segons Francesc Caula, tingué problemes amb Pere de Cervera relatius al dret sobre el bosc del castell de Mont-ros i sobre alguns masos, drets que havien estat adquirits d'Arnau de Palau l'any 1188. Arnau de la Miana li reclamà els diners que la família Cervera li devia. En el plet s'acordà que Arnau i la seva família posseïen els masos i el bosc en feu per Pere de Cervera. La sentència fou dictada l'any 1206. El 1228 apareix documentalment un Ramon casat amb Ermessenda, que l'any 1263 féu donació de tota la seva propietat al seu fill Guillem. Aquest Guillem, juntament amb el seu fill Dalmau, cedí l'any 1304 un mas de Campmajor a l'església de Sant Miquel de la Miana i l'any 1335 comprà a Dalmau de Palol els castells de Montagut, Mont-ros i Castellfollit de la Roca. El seu fill Guillem es casà amb Marquesa. Tots dos esposos actuaven com a senyors de la Miana el 1345. El rei Pere III el Cerimoniós, segons F. Monsalvatje, l'any 1371 incorporà a la Corona el castell de la "Minyana". El 1392 Joan II vengué una part de les possessions. El rei vengué a Hug de Santa Pau tota la jurisdicció

de les parròquies i termes de Sant Vicenç del Sallent, Santa Maria de Freixe, Sant Miquel, Sant Silvestre del Mor, Sant Pere de Mieres, la Cellera, Campmajor, la Miana, el Torn i Sant Joan les Fonts pel preu de 5 000 florins. L'any 1468 aquest castell potser encara existia, puix que el duc de Lorena signà un tractat de capitulació amb les honors de la Miana. (MLMS)

Segons una notícia que trobem en l'obra recent de Ferran del Campo (Castells medievals. 37 castells de la Garrotxa, Carles Vallès editor, Figueres 1989, pàg. 66), a migjorn i a poca distància de l'església de Sant Miquel de la Miana, entremig del bosc, hi ha restes del castell. Segons aquest autor, hom pot datar-lo vers els segles XI o XII, i tenia una planta rectangular; potser al sector septentrional hi havia la torre mestra.

Castell, rectoria i Sant Miquel.

Actualment sense conèixer el nombre diríem que ha augmentat els habitats, cases rehabilitats i cases residència de pagès.